

Εφημερίδα «Το Βήμα», 05/07/2009 - Ηλεκτρονικό «απαρτχάιντ» για ανθρώπους με αναπηρίες

Σχεδόν αδύνατη η πρόσβαση στους δικτυακούς τόπους των υπουργείων και άλλων φορέων

Δεν είναι μόνο οι ράμπες και τα ελεύθερα πεζοδρόμια που χρειάζονται οι ανάπηροι για να μη μένουν, εγκαταλελειμμένοι, στο περιθώριο της ζωής. Στην Ελλάδα οι άνθρωποι με αναπηρίες (τυφλοί, με κινητικά προβλήματα, κωφοί κ.ά.), μαζί με τα χρονίζοντα μείζονα προβλήματα στην εκπαίδευση, στη δουλειά, στην πρόνοια, έχουν να αντιμετωπίσουν και το ψηφιακό «απαρτχάιντ». Και ειδικά για τους νέους σε ηλικία ασθενείας, οι οποίοι μπορούν με το Διαδίκτυο να αναπληρώσουν σημαντικά κομμάτια της καθημερινότητας που δεν μπορούν αλλιώς να απολαύσουν ή απλώς να διεκπεραιώσουν, αυτή η έλλειψη δεν είναι περιττή πολυτέλεια.

Το θέμα «έσκασε» στον κοινοβουλευτικό έλεγχο αποκαλύπτοντας την υποκρισία όσων κόπτονται για τις δυσκολίες που έχουν άνθρωποι με αναπηρίες. Ο κ. Κ. Καρτάλης, βουλευτής του ΠΑΣΟΚ και αναπληρωτής καθηγητής στον Τομέα Εφαρμογών Φυσικής του Πανεπιστημίου Αθηνών, κατέθεσε ερώτηση κοινοβουλευτικού ελέγχου προς 15 υπουργεία με θέμα αν οι διαδικτυακοί τους τόποι είναι προσβάσιμοι σε άτομα με αναπηρίες. Τα υπουργεία Οικονομίας και Τουριστικής Ανάπτυξης δεν μπόρεσαν καν στον κόπο να απαντήσουν, ενώ από τα υπόλοιπα 13 τα τέσσερα (Ανάπτυξης, Πολιτισμού, Εμπορικής Ναυτιλίας και Δικαιοσύνης) παραδέχονται ότι δεν έχουν προσβάσιμους δικτυακούς τόπους αναφέροντας ότι σκοπεύουν να προβούν στις σχετικές ενέργειες. Το υπουργείο Εθνικής Αμυνας αναφέρει ότι «έχουν δυνατότητα πρόσβασης αρκετές κατηγορίες ΑΜΕΑ» αλλά παραδέχεται ότι δεν ακολουθούν τα διεθνή πρότυπα. Μόνο οκτώ υπουργεία υποστηρίζουν ότι οι δικτυακοί τους τόποι είναι συμβατοί με τα διεθνή πρότυπα και προσβάσιμοι (Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, Μακεδονίας-Θράκης, ΠΕΧΩΔΕ, Υγείας, Παιδείας, Εσωτερικών, Μεταφορών και Εξωτερικών).

Η αξιολόγηση έδειξε ότι η πραγματικότητα είναι χειρότερη. Σύμφωνα με τον καθηγητή στο Τμήμα Πληροφορικής και Τηλεπικοινωνιών του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Γιώργο Κουρουπέτρογλου, διαπιστώθηκε ότι και αυτών οι δικτυακοί τόποι όχι μόνο δεν πληρούν τα διεθνή πρότυπα αλλά δεν ανταποκρίνονται καν στις ελάχιστες προδιαγραφές. Απαγορευμένη υπόθεση είναι η πρόσβαση των ανθρώπων με αναπηρίες στις ιστοσελίδες όχι μόνο των υπουργείων αλλά και 25 εποπτευόμενων φορέων τους (ΔΕΗ, Επιτροπή Ανταγωνισμού, Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας, Έργο Πολιτών, ΟΠΑΠ, Ενοποίηση Αρχαιολογικών Χώρων Αθήνας, Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, Εθνικό Κέντρο Βιβλίου, Επαγγελματικό Επιμελητήριο Αθηνών, Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Πειραιώς, Συμβούλιο της Επικρατείας). Μόνο δύο φορείς, το Φεστιβάλ Αθηνών και Επιδαύρου και το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, πληρούσαν τις ευρωπαϊκές προδιαγραφές.

Τι σημαίνει όμως να υπάρχουν προδιαγραφές ώστε να είναι δυνατή η πλοήγηση και η πρόσβαση στην πληροφορία μιας ιστοθέσης; Όπως εξηγεί ο κ. Κουρουπέτρογλου, κάθε άτομο με αναπηρία χρησιμοποιεί είτε ειδικές συσκευές είτε ειδικό λογισμικό για να μπορέσει να έχει πρόσβαση στο περιεχόμενο της ιστοθέσης. Π.χ., αν κάποιος δεν έχει τη δυνατότητα να χρησιμοποιεί τα χέρια του, μπορεί να δίνει εντολές στον υπολογιστή με την κίνηση του κεφαλιού ή ανοιγοκλείνοντας τα μάτια του κτλ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΜΠΙΤΣΙΚΑ